

Îmbila ca orbi seblim pe aceea calle dela tre-trekstă la viitoră unde cîmlătopesă oamenii, dar care e callea lui Dumnezeu?

Acestea era niște întrebări pe care le făcea nimai filosofia antică.

Dar, să singurul să te poți devedere materială, evenimentul era atât de însemnată, în cîtătatea întreptă căpăsitatea lui Isaak.

— Fapsala! zissee ellă încetă să spie Apolloz. Așa dar, avem să picioarele noastre cămpulă bătăliei din Fapsala!... Mă și arătată cineva, în Alessandria, locul săndrușe Pompeu a fostă vîchiș; arătă-mi locul săndrușe a fostă înbindă.

Apolloz întinse mănu, și, arătându-i o coloană întărită ciapă pe căpătâi măntelui în vîrful său cărăuă sta amărtoiu în picioare:

— Acolo era cămpulă lui Pompeu, zissee Apolloz, și, acolo; unde se speskă acele două rîuri din care săpătă se numește Anidă, și din care călăută năpăte, era cămpulă lui Cesare.

Isaac făcă semnă căsătă.

— Pompeu avea că sine posă lecționă de ceteș-zeni romană: cîndă adăse din Italia; una de veterani venindă din Sicilia, și nimică țetăna, formată din șanțe a două lecționă; una dată de Macedonia, pe care o avemă înaintea noastră, dinkolo de Olimpă, și de Creta, pe care o avemă la suatele nostră, dinkolo de Ciklade; altele două pedicate în Asia de Lentălu. Așa de aștea, mai avea trei mii arcași din Lache-demonia și din Pontă, o mie două sute prăștișăni din